

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoCsp/48/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6621200599
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Púchovská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6621200599.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a členov senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a Mgr. Miriam Kamenskej, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpenému spoločnosťou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739. proti žalovanému M. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. G. 14, XXX XX R. D., o zaplatenie 312,30 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec sp.zn. 6Csp/16/2021-101 zo dňa 26. júla 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Lučenec sp.zn. 6Csp/16/2021-101 zo dňa 26. júla 2021 z r u š
u j e a vec vracia okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom prvou výrokovou vetou žalobu v celom rozsahu zamietol a druhou výrokovou vetou žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 08.02.2021 domáhal od žalovaného zaplatenia istiny 312,30 Eur spolu s príslušenstvom titulom zmluvnej pokuty. Súd prvej inštancie zistil, že právny predchodca žalobcu spoločnosť DIGI Slovakia, s.r.o. uzavrel so žalovaným Zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. 30807816 dňa 15.01.2016 (ďalej len „zmluva“, resp. „zmluva o poskytovaní verejných služieb“), na základe ktorej bola žalovanému zriadená služba satelitnej televízie základný balík: SATELIT Štandard za cenu 9,60 Eur za mesiac a balík služieb SATELIT Maxi za cenu 12,90 Eur za mesiac. Rovnako bol dohodnutý poplatok za prenájom HD STB za zariadenie po 1,50 Eur na mesiac. Na základe zmluvy sa žalobca zaviazal poskytnúť služby v rámci balíka a prenájom zariadení za dohodnutú cenu a žalovaný sa zaviazal platiť riadne a včas cenu za služby poskytované na základe zmluvy a prenájom.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že medzi stranami nebolo sporné, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným došlo dňa 15.01.2016 k uzavretiu Zmluvy o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorej žalobca sprístupnil žalovanému základný balík Satelit štandard, za ktorý sa zaviazal zaplatiť mesačný poplatok vo výške 9,60 Eur a Satelit Maxi, za ktorý sa zaviazal zaplatiť mesačný poplatok vo výške 12,90 Eur. Sporným zostalo, či žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty za nevrátenie zariadení, ktoré mal žalovaný v nájme ako aj za porušenie záväzku viazanosti. Uviedol, že zmluvná pokuta bola v zmysle zmluvy o poskytovaní verejných služieb dohodnutá pre prípad straty, nevrátenia alebo poškodenia jednotlivých zariadení. Žalobca si zmluvnú pokutu uplatnil faktúrou č. 1801136102 splatnou dňa 10.02.2018. Žalobca počas konania nepreukázal že došlo k strate, nevráteniu, resp. poškodeniu jednotlivých zariadení ani to, že ich žalovaný odmietol právnemu predchodcovi žalobcu vydať. Žalobca síce tvrdil, že došlo k ukončeniu zmluvy o poskytovaní verejných služieb, túto skutočnosť však súdu nijakým spôsobom nepreukázal. Z obsahu zmluvy vyplýva, že táto bola uzavretá na dobu neurčitú (čl. 6 ods. 1 Všeobecných podmienok), pričom podľa čl. 6 ods. 2 bolo možné ukončiť zmluvu

uplynutím doby, na ktorú bola uzavretá, výpoveďou, odstúpením, dňom doručenia oznámenia podniku účastníkovi o technickej neuskutočniteľnosti zariadenia alebo poskytovania služby, ak tak ustanovuje osobitný predpis, alebo iným spôsobom alebo z iného dôvodu, ak to vyplýva zo zmluvy alebo niektorej jej súčasti. Žalobca nepreukázal súdu, že došlo k zániku zmluvy akýmkoľvek spôsobom a teda k vzniku povinnosti žalovaného zaplatiť zmluvnú pokutu za nevrátenie zariadenia. V konaní taktiež netvrdil, že došlo k strate alebo poškodeniu jednotlivých zariadení, preto zaplatenie pokuty pre uvedené dôvody neprichádzalo do úvahy. Pokiaľ žalobca poukazoval na čl. 6 ods. 9 písm. b) Všeobecných podmienok, aj v tomto prípade bolo potrebné preukázať doručenie odstúpenia od zmluvy, keďže samotné nezaplatenie ceny za poskytnutie služby nespôsobuje odstúpenie od zmluvy. Tohto účinku sa musí poskytovateľ služby dovolať, a to uskutočnením právneho úkonu voči žalovanému. Odstúpenie od zmluvy nenastáva automaticky nezaplatením ceny v lehote dlhšej ako 60 dní po dni splatnosti.

4. Súd prvej inštancie poukázal na to, žalobca ako vlastník veci nepreukázal, že by využil niektorú z foriem ochrany vyplývajúcej z ustanovenia § 126 ods. 1 a § 682 Občianskeho zákonníka alebo prostredníctvom trestnoprávných predpisov, keďže zo žalobného návrhu ani z predložených listín nevyplýva, že by si takéto právo uplatnil. Na ochranu svojho vlastníckeho práva si zvolil dojednanie o zmluvnej pokute postihujúcej zákazníka, čo môže navodzovať dojem, že jeho skutočným záujmom nebolo opätovne ako vlastník aj vec držať a nakladať s ňou, ale že tu bola len zvolená možnosť získania náhrady za takúto vec prostredníctvom inštitútu zmluvnej pokuty. Zároveň súd prvej inštancie považoval za potrebné uviesť, že ide o zmluvnú pokutu účtovanú v rozpore s dobrými mravmi, pretože na spotrebiteľa sa prenáša úhrada celej ceny zariadenia, ktorá nie je riadnym spôsobom verifikovaná a bez toho, aby sa situácia riešila najprv požiadavkou na vrátenie týchto zariadení. Napokon, žalovaný sa nestal vlastníkom uvedených zariadení, a teda žalobca má právo kedykoľvek žiadať o vrátenie týchto zariadení a aj z toho dôvodu mal súd prvej inštancie za to, že by zaplatenie zmluvných pokút za nevrátenie jednotlivých zariadení a súčasne ponechanie možnosti žalobcu kedykoľvek žiadať o ich vrátenie, bolo neprimerané a nespravodlivé. Súd prvej inštancie vyslovil názor, že takéto dojednanie zmluvných pokút spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa ako to predpokladá § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka a zároveň sa priech dobrým mravom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

5. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že žalobca si zároveň uplatnil zmluvnú pokutu aj pre porušenie záväzku viazanosti. Súd prvej inštancie uviedol, že v priebehu konania žalobca nepreukázal, že by medzi účastníkmi zmluvy došlo k platnej dohode o zmluvnej pokute za porušenie záväzku viazanosti. Podľa ods. IV čl. 5 bodu 1 osobitných podmienok, žalovaný je povinný zaplatiť zmluvnú pokutu za predpokladu, ak nedodrží dobu viazanosti, resp. ak dôjde k zániku zmluvy z dôvodov na jeho strane. Súd prvej inštancie považoval za potrebné konštatovať, že v konaní nebolo preukázané, že žalovaný zmluvu vypovedal, ani to, že ku dňu rozhodnutia súdu došlo k zániku zmluvy. Takisto nebolo preukázané uzavretie dohody o dobe viazanosti, keďže zo všeobecných podmienok vyplýva, že zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú. Žalobca síce tvrdil, že odstúpil od zmluvy o poskytovaní verejných služieb, túto skutočnosť však súdu nevedel preukázať. Súd prvej inštancie považoval za potrebné vziať do úvahy aj skutočnosť, že medzi účastníkmi zmluvy vôbec neexistovala dohoda o výške zmluvnej pokuty. V zmysle § 544 Občianskeho zákonníka, zmluvná pokuta musí byť dohodnutá písomne a v dohode musí byť určená výška pokuty, resp. spôsob jej určenia. Zmluvná pokuta musí byť zmluvnými stranami dohodnutá dostatočne jasne tak, aby nevzbudzovala pochybnosti o výške, prípadne spôsobe jej výpočtu. Môže byť stanovená fixnou sumou, percentom z istiny a pod. Súd prvej inštancie mal za nesporné, že dojednanie o zmluvnej pokute pre porušenie povinností bolo súčasťou osobitných podmienok, avšak dané ustanovenie neupravuje výšku zmluvnej pokuty, ani spôsob jej určenia, neobsahuje ani odkaz na inú listinu, z ktorej by táto výška, alebo spôsob výpočtu vyplývala. Výška pokuty nevyplýva ani zo samotnej zmluvy o poskytovaní verejných služieb. Keďže zmluvná pokuta nebola dojednaná v súlade so zákonnými ustanoveniami, súd prvej inštancie konštatoval, že dojednanie o zmluvnej pokute je neplatné a žalobca sa nemôže dožadovať jej plnenia. Súd prvej inštancie na základe uvedených skutočností žalobu ako nedôvodnú zamietol, pretože nebol preukázaný vznik nároku žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty.

6. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), pričom dospel k záveru, že žalovaný má právo na náhradu trov konania v rozsahu 100% keďže žalovaný bol úspešný na 100% a neúspešný

na 0% t.j. čistý úspech žalovaného predstavuje 100%. Preukázateľne však žiadne trovy žalovanému nevznikli, súd prvej inštancie mu preto náhradu trov konania ani nepriznal.

7. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Odvolanie odôvodnil tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Nestotožnil sa s právnym názorom súdu prvej inštancie, že zmluvné dojednania o zmluvnej pokute za nevrátenie jednotlivých zariadení sú neprijateľnou zmluvnou podmienkou, priečia sa dobrým mravom a že spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a súčasne, že zmluvná pokuta nebola dojednaná v súlade so zákonnými ustanoveniami. Uviedol, že podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka si strany môžu pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti dojednať zmluvnú pokutu, ktorú je účastník, ktorý poruší zabezpečenú povinnosť povinný zaplatiť aj vtedy, keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Poukázal na to, že účelom zmluvnej pokuty je donútiť dlžníka pod hrozbou majetkovej sankcie k riadnemu splneniu záväzku. Uviedol, že už v priebehu konania uvádzal, že postupca odovzdal žalovanému zariadenia v súvislosti s poskytovaním verejných služieb a že v rámci faktúry č. 1801136102 si postupca uplatnil pokutu za nevrátenie tam uvedených zariadení. Pokuta okrem sankčnej a preventívnej funkcie predstavuje aj paušalizovanú náhradu škody spôsobenej postupcovi v dôsledku nevrátenia uvedených zariadení, ktoré postupca poskytol žalovanému na základe a po dobu trvania zmluvy. Pokuta zahŕňa jednak náklady postupcu na obstaranie zariadenia spolu s príslušenstvom a tiež náklady na vymáhanie, ktoré by postupcovi (žalobcovi) nevznikli, ak by si žalovaný splnil svoju povinnosť vrátiť postupcovi jeho zariadenia, ktoré mal k dispozícii len na dobu trvania zmluvy za účelom čerpania služieb. Pokutu si uplatňuje ako kompenzáciu škody z titulu porušenia zmluvnej povinnosti žalovaného spočívajúcej v nevrátení zariadenia. Uviedol, že žalovaný využíval služby poskytované jeho právnym predchodcom od roku 2016 do roku 2018, čo by bez poskytnutia uvedených zariadení nebolo možné. Mal za to, že v konaní preukázal využívanie služieb satelitnej televízie žalovaným, o čom svedčia aj predložené faktúry. Uviedol, že si je vedomý toho, že rozhodovacia prax súdov a vyšších súdnych autorít nie je v otázke zmluvnej pokuty jednotná. Vyslovil názor, že spôsob, akým došlo medzi stranami k dohode o zmluvnej pokute je individuálne dojednanie zmluvnej pokuty, a to práve s ohľadom na to, že žalovaný mal možnosť vybrať si poskytovanú službu zo širokej škály ponúkaných služieb, k čomu je napočítaná suma zmluvnej pokuty. Žalovaný nemusel odoberať akciové ceny, mohol bez viazanosti platiť ceny v zmysle cenníka žalobcu. Žalovaný porušil svoje povinnosti poskytnúť žalobcovi zmluvne dohodnuté protiplnenie, t.j. neuhrádzal faktúry vystavené za poskytnuté služby riadne a včas, pričom žalovaný uvedenú skutočnosť nijakým spôsobom nerozporoval. Súd prvej inštancie však toto porušenie zmluvných povinností žalovaného nezohľadnil. Zdôraznil, že v zmluve o poskytovaní verejných služieb a preberacom protokole a dodatku zmluvy k satelitnej televízii - Nová DIGI boli medzi zmluvnými stranami dohodnuté dve zmluvné pokuty, resp. dva typy zmluvných pokút, a to pokuta za porušenie záväzku viazanosti v zmysle podmienok kampane (str. 2 dodatku k zmluve) a pokuta za stratu alebo nevrátenie poskytnutých zariadení (str. 4 zmluvy). Z odôvodnenia napadnutého rozsudku žalobcovi nebolo zrejmé, ako sa súd prvej inštancie vysporiadal s jeho nárokom ohľadom jednotlivých zmluvných pokút a mal za to, že súd prvej inštancie vôbec nerozlišoval medzi jednotlivými zmluvnými pokutami. Z uvedeného dôvodu považoval napadnuté rozhodnutie za zmatečné a nepreskúmateľné. Zdôraznil, že zmluvná pokuta za porušenie záväzku viazanosti zabezpečovala dodržanie doby viazanosti dojedanej medzi postupcom a žalovaným. Poukázal na to, že obdobie viazanosti na 24 mesiacov bolo dojednané na str. 1 dodatku k zmluve, pričom nebolo dojednané výlučne v prospech jeho právneho predchodcu, ale žalovanému ako spotrebiteľovi boli v tejto súvislosti poskytnuté zľavy ako ekvivalent za záväzok viazanosti v rozsahu 24 mesiacov, za ktoré by v prípade nevyužitia akciového balíčka musel uhradiť poplatok v zmysle cenníka. Uviedol, že zmluvnú pokutu si dohodli v dodatku k zmluve. K zmluvnej pokute za nevrátenie poskytnutých zariadení poukázal na to, že v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je potrebné prihliadať na výšku dojedanej zmluvnej pokuty, povahu a význam zabezpečovanej povinnosti, ako aj na to, či porušením zmluvnej povinnosti vznikla druhej strane škoda a ak vznikla, aj na jej výšku. Súd prvej inštancie sa s predmetnými otázkami žiadnym spôsobom nevysporiadal, zároveň ani neskúmal, kedy došlo k porušeniu povinnosti zo strany žalovaného a či bola výška zmluvnej pokuty za nevrátenie zariadení, ktoré jeho právny predchodca žalovanému poskytol do dočasného užívania primeraná. V tejto súvislosti žalobca uviedol, že výška dojedanej zmluvnej pokuty nie je svojou povahou neprijateľná, nakoľko je jasne, zrozumiteľne a určito vyjadrená celým číslom. Tvrdil, že zmluvná

pokuta svojou povahou nepredstavuje pre bežný ekonomický subjekt prekvapivý alebo nespĺniteľný záväzok čo do dôvodu, ako aj výšky. Žalovaný podpísal zmluvu bez akýchkoľvek výhrad, bol s výškou zmluvnej pokuty za nevrátenie jednotlivých zariadení dopredu uzrozumený a tiež bolo preukázané, že k porušeniu zmluvne dohodnutých záväzkov zo strany žalovaného došlo krátko potom, ako s jeho právnym predchodcom uzatvoril zmluvu o poskytovaní verejných služieb. Žalobcovi nebolo zrejme z akého dôvodu by bol dodávateľ nútený so spotrebiteľom uzatvoriť len také dojednanie zmluvnej pokuty, ktorej hodnota klesá plynutím času alebo využívaním služieb spotrebiteľom. Žiadny zákon nestanovuje takúto povinnosť dodávateľovi. Vyslovil názor, že v predmetnej veci je potrebné prihliadnuť na skutočnosť, že zmluvná pokuta predstavuje najmä paušalizovanú náhradu škody a žalovaný predmetné dojednanie bezvýhradne podpísal, pričom uvedené nenamietal ani v konaní pred súdom.

8. Žalobca nakoniec uviedol, že v konaní splnil nielen svoju povinnosť tvrdenia, ale označil a súdu tiež predložil všetky relevantné dôkazy objasňujúce a preukazujúce žalovaný nárok, pričom mal za to, že v konaní uniesol bremeno tvrdenia, ako aj dôkazné bremeno, a teda svoje tvrdenia uvedené v žalobe dostatočne preukázal. Keďže jeho skutkové tvrdenia neboli protistranou v celom konaní popreté a ani spochybnené, podľa § 151 ods. 1 CSP ich bolo podľa názoru žalobcu potrebné považovať za tzv. nesporné skutkové tvrdenia. Zdôraznil, že žalovaný bol v konaní ako strana sporu pasívny, nakoľko sa vo veci žiadnym relevantným spôsobom nevyjadril a nepredložil žiadne dôkazy, alebo iné tvrdenie spochybňujúce jeho nárok. V tejto súvislosti poukázal na viacerú judikatúru odvolacích súdov Slovenskej republiky. Odôvodnenie súdu prvej inštancie žalobca považoval za arbitrárne a prijaté závery súdu prvej inštancie za svojvoľné a nemajúce oporu vo vykonanom dokazovaní. Vyslovil názor, že súd v priebehu konania vlastnou činnosťou rozporoval skutkové tvrdenia žalobcu, čím prelomil nesporné skutkové tvrdenia samotných strán sporu, ktoré bolo potrebné podľa § 151 ods. 1 CSP považovať za nesporné. Opakovane uviedol, že ani jedno z jeho skutkových tvrdení nebolo protistranou popreté, a preto podľa § 151 ods. 1 CSP ich bolo v konaní podľa jeho názoru potrebné považovať za tzv. nesporné skutkové tvrdenia, na základe čoho bolo potrebné uzavrieť, že je nesporným skutkovým tvrdením, že žalovaný uzavrel zmluvu o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorej mu boli poskytované služby satelitnej televízie a zároveň mu boli odovzdané technické zariadenia k jej riadnemu využívaniu, pričom z dôvodu neplnenia si finančných záväzkov žalovaného v zmysle zmluvy riadne a včas, ako aj neodovzdaním mu zapožičaných technických zariadení mu vznikol nárok v takej výške, ako si ho uplatnil v žalobe. Tiež nebolo sporné, že žalovaný faktúry za poskytnuté služby jeho právnemu predchodcovi neuhradil riadne a včas, jeho právny predchodca odstúpil od zmluvy v súlade s § 44 ods. 11 písm. b) zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov, ako aj v súlade s ustanoveniami všeobecných podmienok pre poskytovanie verejných služieb. Žalobca mal aj za nesporné, že žalovaný jeho právnemu predchodcovi jednotlivé zariadenia nevrátil a vznikol mu v zmysle zmluvných dojednaní v zmluve nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty za nevrátenie zariadení, ktoré mal žalovaný v nájme, ako aj za porušenie záväzku viazanosti. Uviedol, že svoju povinnosť tvrdenia ohľadom uplatňovaného nároku spolu s odkazom na predložené dôkazy si splnil a považuje za neúčelné, aby bol povinný v konaní tvrdiť aj to, čo jednoznačne z dôkazov vyplýva. Vyslovil názor, že súd prvej inštancie prekročil svoje právomoci a porušil základnú zásadu nezávislosti a nestrannosti súdu vyjadrenú v čl. 1 CSP tým, že aktívne, namiesto strany sporu rozporoval jeho skutkové tvrdenia, čím nesprávnym procesným postupom mu znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Z uvedených dôvodov žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a vyhovel žalobe žalobcu, resp. aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si vyčíslil trovy odvolacieho konania vo výške 147,26 Eur.

9. K odvolaniu vyjadrenie podané nebolo.

10. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací podľa § 34 CSP, prejednal odvolanie žalobcu v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP, rešpektujúc svoju viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 CSP, nenariadil pojednávanie, pretože nepovažoval za potrebné doplniť alebo zopakovať dokazovanie (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, a preto podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že žalobca sa proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 312,30 Eur s príslušenstvom titulom zaplatenia zmluvnej pokuty. Odvolací súd zistil, že právny predchodca

žalobcu DIGI SLOVAKIA, s.r.o., so sídlom R?ntgenova 26, Bratislava, IČO: 35 701 722 (ďalej len „právny predchodca žalobcu“) a žalobca dňa 15.01.2016 uzavreli zmluvu o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorej právny predchodca žalovanému poskytol služby satelitnej televízie Satelit štandard po 9,60 Eur na mesiac, Satelit maxi po 12,90 Eur na mesiac a žalovanému dal do prenájmu Prvé HD STB za aktivačný poplatok z STB vo výške 26,50 Eur (jednorazovo) aktivácia a cenu prenájmu po 1,50 Eur na mesiac za kus. Doba trvania zmluvy bola v zmluve dohodnutá neurčitá. V Záverečných ustanoveniach, bod 2 zmluvy si zmluvné strany dohodli pokutu v zmysle platného cenníka, a to: a) za stratu nevrátenie alebo poškodenie každého STB zariadenia v prenájme zo strany účastníka vo výške 50,-- Eur, b) za stratu, nevrátenie alebo poškodenie každej smart karty zo strany účastníka vo výške 19,90 Eur, c) za stratu, nevrátenie alebo poškodenie každého zdrojového kábla, resp. adaptéra vo výške 10,-- Eur, d) za stratu, nevrátenie alebo poškodenie každého diaľkového ovládača zo strany účastníka vo výške 9,90 Eur a e) pokutu za nedodržanie doby splatnosti uvedenej na faktúre.

12. Z Preberacieho protokolu a Dodatku k službe satelitnej televízie - Nová DIGI zo dňa 15.01.2016 (ďalej len „dodatok“) vyplýva, že v tomto dodatku bola dohodnutá doba viazanosti na 24 mesiacov a boli v ňom dojednané pokuty v zmysle podmienok kampane, v zmysle ktorých v prípade nedodržania viazanosti v zmysle podmienok využitia kampane je účastník po ukončení zmluvného vzťahu s podnikom povinný hradiť podniku odškodné, ktorého výška sa určí ako súčet sumy 50,-- Eur, ktorá predstavuje výšku zmluvnej pokuty pri predčasnom ukončení zmluvy pre poskytovanie verejných služieb a poskytnutej zľavy z jednorazových poplatkov v zmysle cenníka pre poskytovanie verejných služieb. Z faktúry č. 1801136102 zo dňa 26.01.2018, splatnej dňa 10.02.2018 odvolací súd zistil, že právny predchodca žalobcu touto faktúrou žalovanému vyfakturoval zmluvnú pokutu vo výške 312,30 Eur pozostávajúcu z aktivačného poplatku za STB, pokuty za nevrátenie Scart kábla, pokuty za nevrátenie diaľkového ovládača, pokuty za nevrátenie koncového zariadenia, pokuty za nevrátenie smart karty, pokuty za nevrátenie zdrojového kábla, pokuty za porušenie záväzku zviazanosti a poplatok za základnú inštaláciu technikom.

13. Podľa článku 6 ods. 1 prvej a druhej vety Všeobecných podmienok pre poskytovanie verejných služieb (ďalej len „Všeobecné podmienky“), ak doba trvania zmluvy alebo doba, počas ktorej sa má poskytovať služba nie je v zmluve určená inak, platí, že bola dojednaná doba neurčitá. Zmluvné strany sa môžu dohodnúť, že aj keď bola zmluva uzavretá na dobu neurčitú, jednotlivé služby budú poskytované počas doby určitej, prípadne, že niektorú službu sa účastník zaviazal využívať aspoň počas určitého minimálneho obdobia (tzv. záväzok viazanosti, viazanosť).

14. Podľa článku 6 ods. 2 Všeobecných podmienok zmluva zaniká: a) uplynutím doby, na ktorú bola uzavretá, b) dohodou zmluvných strán, c) výpoveďou, d) odstúpením, e) dňom doručenia oznámenia podniku účastníkovi o technickej neuskutočniteľnosti zariadenia alebo poskytovania služby, f) ak tak ustanovuje osobitný predpis a g) iným spôsobom alebo z iného dôvodu, ak to vyplýva zo zmluvy alebo niektorej jej súčasti.

15. Podľa článku 6 ods. 9 písm. b) Všeobecných podmienok, podnik má právo odstúpiť od zmluvy, okrem iných prípadov dojednaných v zmluve alebo niektorej súčasti zmluvy, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnuté služby ani do 60 dní po dni splatnosti.

16. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.03.2019 spoločnosť DIGI SLOVAKIA, s.r.o., so sídlom R?ntgenova 26, Bratislava, IČO: 35 701 722 postúpila pohľadávku, ktorá je predmetom tohto konania na spoločnosť žalobcu.

17. Podľa § 149 CSP prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

18. Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

19. Podľa § 186 ods. 2 CSP súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada.

20. Podľa § 295 CSP súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

21. Podľa § 43 ods. 1 písm. a) zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o poskytovaní verejných služieb (ďalej len „zákon o elektronických komunikáciách“), podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

22. Podľa § 43 ods. 12 písm. b) zákona o elektronických komunikáciách účastník je povinný platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

23. Podľa § 44 ods. 1 zákona o elektronických komunikáciách zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

24. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o poskytovaní verejných služieb spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

25. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o poskytovaní verejných služieb spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

26. Podľa § 544 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

27. Podľa § 545 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak z dojednanja o zmluvnej pokute nevyplýva niečo iné, je dlžník zaviazaný plniť povinnosť, ktorej splnenie bolo zabezpečené zmluvnou pokutou, aj po jej zaplatení.

28. V prejednávanom prípade odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zisťoval, či žalovaný mal pri uzatváraní zmluvy o poskytovaní verejných služieb postavenie spotrebiteľa a následne v súlade s § 53 Občianskeho zákonníka zisťoval, či boli splnené podmienky dojednanja o zmluvnej pokute.

29. Ustanovenie § 149 ods. 1 CSP formou demonštratívneho výpočtu uvádza prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, medzi ktoré patrí aj popretie skutkových tvrdení protistrany. Strany sporu majú v konaní rovné postavenie, spočívajúce v rovnakej miere možností uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu, s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu. Avšak ani v konaniach so slabšou stranou, t.j. v spotrebiteľských sporoch sa nepopiera princíp kontradiktórnosti ani povinnosti tvrdenia a dôkazného bremena. Podľa § 295 CSP súd môže aj bez návrhu spotrebiteľa vykonať dôkazy nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci a toto ustanovenie zároveň spotrebiteľovi umožňuje spotrebiteľovi označiť skutočnosti a dôkazy na svoje tvrdenia až do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pričom sa nepoužijú zásady zákonnej a sudcovskej koncentrácie. Avšak ani toto ustanovenie súdu neumožňuje súdu popierať skutkové tvrdenia, ktoré spotrebiteľ nepoprel. V zmysle tohto ustanovenia súd môže vykonať dôkazy, ktoré v konaní spotrebiteľ nenavrhol, avšak vykonanie dôkazu nad procesný návrh spotrebiteľa nezahŕňa v sebe aj popieranie skutkových tvrdení zo strany súdu, ktoré neboli popreté samotným žalovaným.

30. V prípade, ak určitá skutková okolnosť tvrdená žalobcom v žalobe a v jeho podaniach nie je zo strany žalovaného (spotrebiteľa) popretá, resp. namietaná, takáto skutková okolnosť sa považuje podľa § 151 ods. 1 CSP za nespornú a v takomto prípade súd pri zisťovaní skutkového stavu v súlade s § 186 ods. 2 CSP vychádza z takéhoto nesporného skutkového tvrdenia. To znamená, že ak určité skutkové tvrdenie nebolo účinne protistranou popreté, takéto skutkové tvrdenie si konajúci súd osvojí ako zistený skutkový stav, pričom nevykonáva dokazovanie ohľadne nepopretého skutkového tvrdenia. Teda pokiaľ žalovanému bola doručená žaloba s prílohami a žalovaný sa k jej obsahu a ani k žiadnym skutkovým okolnostiam nevyjadril, t.j. bol pasívny v konaní, súd prvej inštancie nemal dôvod nahrádzať procesnú aktivitu žalovaného aj napriek tomu, že má postavenie spotrebiteľa, vo vzťahu k skutkovému tvrdeniu žalobcu o odstúpení od zmluvy o poskytovaní verejných služieb, ale mal z tohto nepopretého skutkového tvrdenia vychádzať. Preto pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie nahradil procesnú aktivitu žalovaného pri popieraní skutkových tvrdení, odvolací súd považoval v tejto časti odvolanie žalobcu za dôvodné, pričom takýto procesný postup nie je v súlade so zásadou kontradiktórnosti sporového konania a nestrannosti súdu. Takýmto procesným postupom súd prvej inštancie znemožnil žalobcovi uskutočniť jemu patriace procesné právo v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie postavil svoje rozhodnutie o nepreukázaní vzniku povinnosti žalovanému zaplatiť zmluvnú pokutu za nevrátenie zariadenia na nepreukázaní ukončenia zmluvy o poskytovaní verejných služieb, odvolací súd považoval v tejto časti odvolanie žalobcu za dôvodné.

31. Odvolací súd sa stotožnil s názorom žalobcu uvedeným v odvolaní, že súd prvej inštancie sa v napadnutom rozhodnutí žiadnym spôsobom nevysporiadal s primeranosťou výšky dojednanej zmluvnej pokuty a nárokom žalobcu ohľadom jednotlivých zmluvných pokút, a preto aj v tejto časti odvolací súd považoval odvolanie žalobcu za dôvodné. Podľa názoru odvolacieho súdu záver súdu prvej inštancie na základe všeobecného konštatovania o neprijateľnosti dohody o zmluvnej pokute a jej rozpore s dobrými mravmi bez toho, aby posudzoval individuálne okolnosti konkrétneho prípadu je predčasný.

32. Podľa § 545 ods. 1 Občianskeho zákonníka nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vznikne aj v prípade, pokiaľ porušením povinnosti veriteľovi škoda nevznikne a predpokladom vzniku nároku je porušenie zmluvnej povinnosti, na ktorú je viazaná zmluvná pokuta. Odvolací súd preto len všeobecné konštatovanie súdu prvej inštancie o tom, že je v rozpore s dobrými mravmi, pokiaľ by žalovaný mal zaplatiť zmluvnú pokutu s tým, že žalobcovi ostane aj právo na vrátenie konkrétnych zariadení v zmysle dohodnutých zmluvných povinností považoval za nesúladne s § 545 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie takéto všeobecné konštatovanie neodôvodnil individuálnymi skutkovými okolnosťami predmetnej veci a takéto konštatovanie nemôže byť základom pre rozhodnutie o konkrétnom individuálnom nároku žalobcu proti žalovanému, pokiaľ nie sú zohľadnené všetky okolnosti prejednávanej veci, t.j. spôsob dojednania zmluvnej pokuty, určitosť vymedzenia povinnosti, porušením ktorej vzniká nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, výška dlžnej sumy z dôvodu porušenia zmluvnej povinnosti, dĺžka a intenzita porušovania povinnosti, doba viazanosti a všetky súvisiace práva a povinnosti strán sporu, ktoré sú nevyhnutné na posúdenie predpokladov platného dojednania o zmluvnej pokute, ako aj na posúdenie o porušení zmluvnej povinnosti a vzniku nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty. Rovnako ani všeobecné tvrdenie, že žalobca nepreukázal, že uplatnil právo na vrátenie tejto veci nemôže byť samo osebe základom pre záver o neprípustnosti alebo neplatnosti zmluvnej pokuty, pokiaľ nie sú zohľadnené individuálne dohodnuté podmienky vzniku nároku na zmluvnú pokutu. V napadnutom rozhodnutí súd prvej inštancie na jednej strane uviedol, že na stranu žalovaného ako spotrebiteľa sa prenáša úhrada ceny zariadenia, avšak na druhej strane uviedol, že ide o zmluvnú pokutu účtovanú v rozpore s dobrými mravmi, pretože na spotrebiteľa sa prenáša úhrada celej ceny zariadenia, ktorá nie je riadnym spôsobom verifikovaná. Z uvedeného záveru o prenesení bremena úhrady celej ceny na žalovaného ako spotrebiteľa podľa názoru odvolacieho súdu nevyplýva z vykonaného dokazovania, pretože žiadnu cenu týchto zariadení súd prvej inštancie nezisťoval ani nepreukazoval.

33. Odvolací súd uvádza, že všeobecné tvrdenia v odvolaní nie sú v tomto štádiu konania vzhľadom na zistený skutkový stav dostatočným dôvodom na záver o dojednaní zmluvnej pokuty v rozpore s dobrými mravmi a o neprijateľnosti týchto dojednaní, naviac pokiaľ súd prvej inštancie jednoznačne nešpecifikoval, v ktorej časti a v akých sumách podľa konkrétneho ustanovenia zmluvy o poskytovaní verejných služieb, dodatku alebo Všeobecných podmienok sa jedná o neprijateľné podmienky. V súvislosti s určením neprijateľnosti zmluvnej podmienky odvolací súd dáva do pozornosti § 298 ods. 2

CSP v zmysle ktorej je povinnosťou súdu uviesť v takom prípade za splnenia zákonných predpokladov vo výroku rozsudku znenie tejto neprijateľnej podmienky

34. Odvolací súd dospel k záveru, že pokiaľ súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí len všeobecne konštatoval, že žalobca nevyužil právo na vrátenie vecí a nahradenie oprávnenia vlastníka požiadať o vrátenie vecí získaním náhrady za takéto plnenie, ako aj záver o prenesení celej ceny zariadenia bez požiadavky ich vrátenia a neprimeranosti zachovania práva vrátenia vecí popri zaplatení zmluvnej pokuty bez zohľadnenia individuálnych okolností prejednávanej veci, takýto záver súdu prvej inštancie neobstojí a je predčasný pri rozhodovaní o konkrétne uplatnenom nároku. Avšak aj keď súd prvej inštancie je povinný vychádzať pri rozhodovaní z nesporných a nepopretých tvrdení, súd prvej inštancie je v konaniach so spotrebiteľom ako slabšou stranou povinný posúdiť nárok aj z pohľadu ochrany spotrebiteľa, a to v rozsahu ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami, nekalými praktikami a závadnými výrobkami. Takéto posúdenie však musí vyplývať z vykonaného dokazovania a z individuálneho posúdenia konkrétnych skutkových okolností prejednávanej veci a nepostačuje paušalizované poukazovanie na inštitút zmluvnej pokuty a všeobecnú ochranu spotrebiteľa, pokiaľ sa tieto všeobecné závery neprejavia v konkrétnom zhodnutí individuálnej skutkovej situácie a následného právneho vyhodnotenia neprijateľných podmienok alebo nekalých praktík, v danom prípade posúdenia ustanovení o zmluvnej pokute. Súdu prvej inštancie nič nebráni individuálne posúdiť, či dojednania o zmluvnej pokute uvedené v zmluve, v jej dodatku a vo Všeobecných podmienkach týkajúce sa nevrátenia zariadení, sú dostatočným spôsobom určité a pre spotrebiteľa zrozumiteľné, či jednoznačne upravujú práva a povinnosti, okamih vzniku povinnosti vrátenia zariadení, resp. okamih porušenia povinnosti, na ktoré je viazaná zmluvná pokuta a či takto dohodnutá zmluvná pokuta je jasným a zrozumiteľným ustanovením a pre spotrebiteľa jednoznačne rozpoznateľným v čase uzatvárania zmluvného vzťahu, t.j. v okamihu, keď vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom služby a ktoré okolnosti sú spôsobilé ovplyvniť jeho rozhodnutie, či do takéhoto zmluvného vzťahu vstúpi.

35. Len posúdenie konkrétnych individuálnych okolností prejednávanej veci umožní súdu posúdiť uplatnený nárok na zmluvnú pokutu z hľadiska jej prijateľnosti a súladu s dobrými mravmi, t.j. v konkrétnom prípade až po posúdení dátumu uzavretia zmluvy o poskytovaní verejných služieb, obsahu samotnej zmluvy, ako aj dodatku k nej a Všeobecných podmienok, posúdenia doby trvania zmluvy, posúdenia spôsobu určenia zmluvnej pokuty, t.j. kedy, ktorým okamihom, na základe akého úkonu vzniká nárok na jej zaplatenie a či je možné konštatovať vznik ako aj porušenie povinnosti, na ktorú je viazaná zmluvná pokuta a po posúdení konkrétnych individuálnych zložiek jednotlivých nárokov, ktorých sa žalobca domáha a ktoré sú uvedené vo faktúre č. 1801136102, t.j. či majú oporu v zmluvne dohodnutých podmienkach, či boli preukázané okolnosti vzniku nároku na ich uplatnenie a či aj spôsob dojednania o týchto nárokoch zodpovedá úprave spotrebiteľského práva. Z uvedeného dôvodu odvolací súd dospel k záveru, že záver súdu prvej inštancie o neprijateľnosti zmluvnej pokuty (nešpecifikovaný v akom rozsahu a v ktorých ustanoveniach zmluvy o poskytovaní verejných služieb, dodatku a Všeobecných podmienok) a konštatovanie rozporu s dobrými mravmi je v danom štádiu predčasný (nesprávny), nevyplývajúci zo zisteného skutkového stavu a posúdenia individuálnych okolností prejednávanej veci. Súd prvej inštancie sa vzhľadom na tento svoj všeobecný záver ani nezaoberal jednotlivými zložkami uplatneného nároku žalobcu a tieto jednotlivé zložky neposúdil s prihliadnutím na konkrétne zmluvné dojednania týkajúce sa týchto jednotlivých zložiek. Nezaoberal sa napr. otázkami, že na jednej strane zmluva o poskytovaní verejnej služby je uzavretá na dobu neurčitú, ako to konštatoval v napadnutom rozhodnutí a na druhej strane žalobca uplatňoval nárok na zmluvnú pokutu okrem iného z dôvodu porušenia záväzku viazanosti, t.j. trvania zmluvného vzťahu.

36. S poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V ďalšom konaní súd prvej inštancie opätovne posúdi nárok žalobcu uplatnený v tomto konaní, pričom zohľadní skutkový stav predmetnej veci na základe nesporných a sporných skutkových tvrdení strán sporu a vykonaného dokazovania. Súd prvej inštancie v súlade s dôvodmi tohto zrušujúceho rozhodnutia posúdi nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty na základe konkrétne dohodnutých podmienok v zmluve o poskytovaní verejných služieb uzavretej medzi právny predchodcom žalobcu a žalovaným a dodatku k nej, vrátane Všeobecných podmienok, posúdi dohodnutú dobu trvania zmluvy o poskytovaní verejných služieb vzhľadom na jej obsah a znenie dodatku k nej, posúdi konkrétne dojednania o zmluvnej pokute a vysporiada sa s určitosťou takéhoto dojednania vo vzťahu k vzniku nároku na zmluvnú pokutu a určenia okamihu porušenia zmluvnej povinnosti, na ktorú sa zmluvná pokuta viaže, posúdi jednotlivé položky uplatneného nároku individuálne vo vzťahu k dohodnutým podmienkam v zmluve o poskytovaní verejných služieb, v dodatku a vo Všeobecných podmienkach s prihliadnutím na individuálne skutkové okolnosti konkrétneho prípadu. Súd prvej inštancie bude musieť

zohľadniť aj zistený skutkový stav vo vzťahu k nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty, keď z obsahu spisu síce vyplýva nepopreté tvrdenie o skončení zmluvy o poskytovaní verejných služieb, avšak zo skutkových tvrdení nevyplýva dátum ukončenia zmluvného vzťahu, t.j. v tejto súvislosti sa vysporiada aj s možnosťou alebo nemožnosťou posudzovania primeranosti dohodnutej pokuty vo vzťahu k dĺžke trvania zmluvného vzťahu medzi stranami sporu, posúdi či dohodnutá zmluvná pokuta sa viaže na porušenie povinnosti zotrvať v zmluvnom vzťahu po dohodnutú dobu viazanosti alebo bez ohľadu na dĺžku trvania zmluvného vzťahu a aj z tohto pohľadu posúdi prijateľnosť alebo neprijateľnosť dohody o zmluvnej pokute. Pretože žalobca neuviedol dátum, ku ktorému malo dôjsť k odstúpeniu od zmluvy súd prvej inštalácie posúdi, či za tohto skutkového stavu je možné zistiť, či došlo k odstúpeniu od zmluvy počas trvania viazanosti alebo po uplynutí doby viazanosti (ak bol zmluvný vzťah dohodnutý na dobu viazanosti) a na základe zisteného skutkového stavu sa vysporiada s konkrétnymi zložkami uplatneného nároku (zmluvná pokuta za nevrátenie zariadení a za porušenie doby viazanosti, aktivačný poplatok a základná inštalácia technikom). Na základe obsahu zmluvy o poskytovaní verejných služieb, Všeobecných podmienok a dodatku aj posúdi, či zmluvná pokuta týkajúca sa vrátenia zariadení sa má uhrádzať aj v prípade, ak je uzavretá zmluva na dobu neurčitú alebo len v prípade, ak by došlo k odstúpeniu od zmluvy pred uplynutím doby trvania zmluvy a zistený záver vyhodnotí.

37. O náhrade trov konania rozhodne súd prvej inštalácie v novom rozhodnutí o veci podľa § 396 ods. 3 CSP.

38. Uznesenie bolo jednohlasne schválené členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštalácii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštalácie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).